

Ο Φ.Ο.Σ. στο Δυτικό Παρνασσό: συνδυασμός περιήγησης σε αρχαιολογικό τόπο, ορεινής πορείας και γνωριμίας με την αναρρίχηση.

Τώρα που το καλοκαίρι έχει πλέον έρθει, η εκδρομή στο Δυτικό Παρνασσό δεν μπορεί παρά να αποτελεί μια πολύ όμορφη ανάμνηση μιας ανοιξιάτικης απόδρασης στην ορεινή φύση της χώρας μας, με τη θαλερότητα του πράσινου και της δροσιάς που νιώσαμε σε μία εύκολη όπως πιστεύαμε, αλλά ... αλίμονο(!) τελικά δεν επαληθεύτηκε, πορεία. Και πώς πράγματι να ήταν εύκολη η πορεία όταν τη δεύτερη ημέρα έπρεπε, από τα περίπου 337μ. υψόμετρο στη Γραβιά που διανυκτερεύσαμε να βρεθούμε στην κορυφή Προφήτης Ηλίας στα περίπου 1.420 μ.

Η πρώτη ημέρα ήταν ενδιαφέρουσα κατά το ότι είχαμε την ευκαιρία να επισκεφτούμε και να γνωρίσουμε τον αρχαιολογικό χώρο του Ορχομενού, στην

άκρη του Κωπαϊδικού κάμπου. Εκεί ανεβήκαμε στο λόφο του Ακόντιου όπου και αρχαίο κάστρο, θαυμάσαμε τον περίφημο τάφο του Μινύα, το αρχαίο θέατρο και το μουσείο όπου είδαμε μεταξύ άλλων το «τρόπαιο του Σύλλα». Το

τρόπαιο αυτό αποκαλύφθηκε πριν λίγα χρόνια κατά την άροση παρακείμενου αγρού. Ο Σύλλας, Ρωμαίος στρατηγός, κατανίκησε στην περιοχή το 85π.Χ. ένα

ιδιαίτερα μεγάλο μέρος τους Μιθριδατικού στρατού. Ο Πλούταρχος αναφέρει τη μακάβρια λεπτομέρεια, πως τα έλη γέμισαν με αίμα και

πως, διακόσια χρόνια μετά τη μάχη, ακόμη μπορούσε να βρει κανείς ανάμεσα στη λάσπη, βέλη, κράνη και σπασμένους θώρακες. Το τρόπαιο, σπασμένο, βλέπαμε μπροστά μας για να θυμίζει τη μάχη αυτή που έγινε εκεί. Μια άλλη μάχη στην

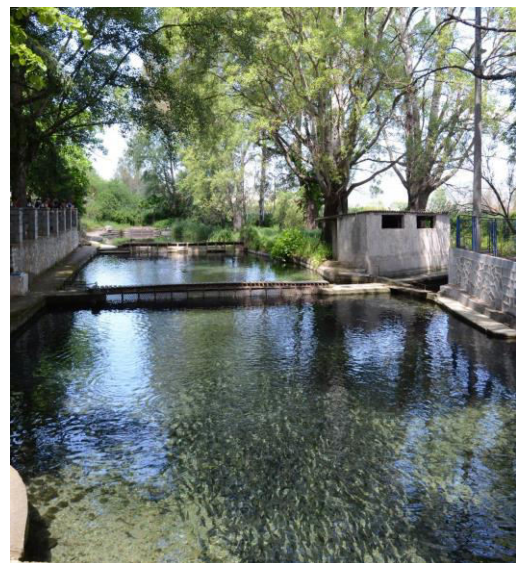
περιοχή ήταν εκείνη μεταξύ Φράγκων ιπποτών και Καταλανών, μετά την κατάληψη της Ελλάδος από τους σταυροφόρους (12^{ος} αι.) όπου οι Φράγκοι, με τη βαριά τους πανοπλία πάνω στα άλογα, καθηλώθηκαν στο βαλτότοπο της Κωπαΐδας και κατατροπώθηκαν.

Η πορεία προς το κάστρο (είναι εκεί από την εποχή του Μ. Αλεξάνδρου) αν και μικρής διάρκειας αποδείχθηκε κουραστική λόγω της ζέστης και του βραχώδους

τοπίου. Η ανάβαση στο τέλος έγινε σε ιδιαίτερα ανηφορικά σκαλοπάτια, χαραγμένα από τότε στο βράχο. Το τείχος, σε ισοδομική κατασκευή, είναι όντως εντυπωσιακό όπως και η θέα από αυτό.

Η επίσκεψή μας στις Πηγές των Χαρίτων, εκεί κοντά, μας αναζωογόνησε και μας έδωσε την ευκαιρία να συζητήσουμε με τους ανθρώπους που διαχειρίζονται το ιχθυοτροφείο πέστροφας που υπάρχει εκεί, από τους οποίους μάθαμε για το πρόβλημα της έλλειψης άφθονου νερού –σημαντικού για την επιβίωση των ψαριών- εξαιτίας της υπερβολικής άρδευσης με το νερό των πηγών για τις καλλιέργειες των γύρω περιοχών.

Μία στάση στην πλατεία του Ορχομενού -γευθήκαμε και το τοπικό αναψυκτικό «ΑΓΝΗ» με νερό από τις Πηγές Χαρίτων- και βρεθήκαμε μετά από λίγες ώρες στη Γραβιά, στο συγκρότημα με τα ξύλινα σπίτια όπου θα διανυκτερεύαμε και στην πισίνα του οποίου οι φοιτητές μας, χωρίς χρονοτριβή, βρέθηκαν να χαίρονται με την ψυχή τους.

Για πρώτη φορά τα περισσότερα μέλη του Συλλόγου μας είχαν την ευκαιρία να έρθουν σε επαφή και να μάθουν για την αναρρίχηση σε βράχο από τους υπεύθυνους του συγκροτήματος. Η διαμονή μας στο υπόλοιπο της ημέρας μέχρι το

πρωί κύλησε σε χαλαρούς ρυθμούς και σε αυτό βοήθησε και η όλη ατμόσφαιρα με τον χλοοτάπητα, την πισίνα, και τα σπιτάκια όμορφα ενταγμένα στη γύρω βλάστηση. Όλο αυτό βέβαια σε πλήρη αντίθεση με αυτό που θα έπρεπε να καταφέρουμε την επόμενη ημέρα μέχρι το χωριό Βάργιανη.

Έτσι λοιπόν, το πρωί βρεθήκαμε να περπατάμε σε ανηφορικό, σημασμένο μονοπάτι ανάμεσα από θαμνώδη βλάστηση (παλιούρια, σχίνους, πουρνάρια, κουτσουπιές, σπάρτα) και πανέμορφα ξέφωτα έως την πρώτη πηγή και από εκεί στο

κοντινό μοναστήρι της Παντάνασσας. Η μονή κτίστηκε το 15^ο αι. και είναι από τα μοναστήρια όπου οι μοναχοί βρήκαν μαρτυρικό θάνατο από τους Τούρκους.

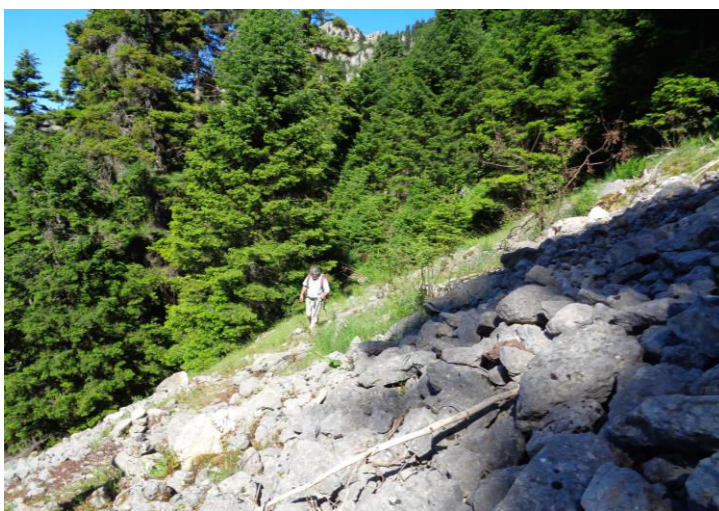
Τον Οκτώβριο του 1942 πυρπολήθηκε από τον Ιταλικό κατοχικό στρατό.

Η πορεία συνεχίστηκε σε χωματόδρομο έως ότου βρήκαμε το μονοπάτι ανάμεσα στα έλατα που θα μας έφερνε, με ιδιαίτερα ανηφορική πορεία, στην κορυφή Προφήτης Ηλίας. Στην πορεία αυτή είχαμε τη βοήθεια του Χρήστου και του Άκη από το συγκρότημα που κοιμηθήκαμε, που με μεγάλη διάθεση και προθυμία μας οδήγησαν μέχρι εκεί. Φωτογραφίες στην κορυφή και μετά από μικρή σύγχυση στην

κατηφορική πορεία της επιστροφής, πήραμε αριστερά το μονοπάτι για να βρεθούμε γρήγορα στο «φρύδι» απότομης ράχης, που σε μερικά σημεία έδειχνε επικίνδυνο, αλλά που μας αποζημίωνε κάθε φορά και σε κάθε στροφή με ασύγκριτη θέα. Η

κούραση εμφανής στους περισσότερους, το θάρρος όμως περίσσευε και η ανακούφιση ήταν έκδηλη όταν το κελάρυσμα μουσικής πηγής, αθέατης πίσω από πυκνή βλάστηση, έδωσε την ευκαιρία στην εμπειρία

του αρχηγού της εκδρομής να την ανακαλύψει. Όλη η ομάδα πράγματι με μεγάλη

χαρά δροσίστηκε από το κρύο νερό της και με νέα διάθεση συνέχισε την σχεδόν χωρίς σημάδια πορεία μέχρι το χωριό. Μέχρι την πηγή πράγματι η διαδρομή τελικά αποδείχθηκε αρκετά δύσκολη και αρκετά ασαφής που και πάλι μόνο η εμπειρία μπορούσε να βοηθήσει από το να πάρει κανείς λάθος κατεύθυνση.

Το χωριό Βάργιανη στα 890 μ. υψόμετρο, πανέμορφο, με πολλές βρύσες κάτω από τα τεράστια πλατάνια, αποζημίωσε την προσπάθεια ... πόσων αλήθεια ωρών ; (10 ήταν αυτές!) πορείας. Στο χωριό είχε φτάσει ο οδηγός του λεωφορείου μας

Δημήτρης, ακολουθώντας ως εκεί ένα πράγματι δύσκολο, στενό, με πολλές στροφές δρόμο. Η βοήθεια και στην περίπτωση αυτή του Γρηγόρη ήταν σημαντική.

Μετά από όλα αυτά είναι αλήθεια λοιπόν ότι, δεν ήταν αυτή μία εύκολη διαδρομή όπως αρχικά νομίζαμε, δεν ήταν μια ανάπαυλα στην τριήμερη πορεία που προγραμματίζαμε (και η οποία δυστυχώς λόγω κακών καιρικών συνθηκών δεν έγινε) στο όρος Βόρας. Ήταν μία αρκετά απαιτητική πορεία σε ένα βουνό που σπάνια επισκέπτονται οι Ορειβατικοί Σύλλογοι και που ο συνάδελφός μας, Ομότιμος Καθηγητής Λεωνίδας Καζακόπουλος, είχε την έμπνευση να μας προτείνει. Πιστεύουμε ότι όλοι οι φοιτητές μας και τα υπόλοιπα μέλη του Φ.Ο.Σ. την χάρηκαν, *Ανδρέα* δεν είναι έτσι; *Μαριαρίνα* (η κόρη του μέλους του Δ.Σ. του Φ.Ο.Σ., Λέκτορας Φωτεινής Φλουρή) συμφωνείς; *Ειρήνη Τρικοίλη*, στο ξέφωτο πριν την

κορυφή ξέρουμε ότι απήλαυσε -όπως κι εμείς και πολλοί άλλοι- τον κυματισμό του αβόσκητου λιβαδιού, τον άνεμο που βοούσε στο διάσελο, την ευωδιά των λουλουδιών και την απέραντη θέα!

Η εξεταστική περίοδος που τώρα διανύουμε μόνο μία μικρή ανάπαυλα θα αποτελέσει για την επερχόμενη, τον Ιούλιο, εξόρμησή μας σε καλοκαιρινό αυτή τη φορά σκηνικό...

Επιμέλεια κειμένου
Ομότιμος Καθηγητής Ν.Γ. Εμμανουήλ
Δρ Ε.Ν. Πάνου, Ε.Δι.Π.

Φωτογραφίες:

Βούκατα Βαΐα, Γραφάκου Ανδριάνα, Δημητρακόπουλος Νικόλας, Κοκκινογένη Ελένη, Μούντριχα Μαρία, Πάνου Ελένη, Ρούσσος Ανδρέας, Τρικοίλη Ειρήνη, Φραγκιαδάκη Βικέντια.